

Вірш про брехню

Брехня, немов іржа, що роз'їдає душу

Вона, як вірус, як та тьма, якої я позбутись мушу.

Хоч раз збреши, і зрозумієш, яка солодка її мить...

А час пройде, і ти – прозрієш... Вона ж, мов той полин – гірчить.

Репко Софія, 5-Б клас, СЗШ № 42 м. Львова